

Sprawa C-393/21**Streszczenie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym na podstawie art. 98 § 1 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości****Data wpływu:**

28 czerwca 2021 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Litwa)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

23 czerwca 2021 r.

Zainteresowana strona i wnosząca skargę kasacyjną:

Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

Strona skarżąca i druga strona postępowania kasacyjnego:

Arik Air Limited

Przedmiot postępowania głównego

Postępowanie główne dotyczy przepisów prawnych regulujących zawieszenie postępowania egzekucyjnego w sytuacji, gdy w państwie wydania powstał spór co do zgodności z prawem, interpretacji i stosowania europejskiego tytułu egzekucyjnego.

Przedmiot i podstawa prawna wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Wykładnia i stosowanie art. 23 rozporządzenia nr 805/2004 oraz art. 36 ust. 1 i art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1215/2012; art. 267 akapit trzeci Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Pytania prejudycjalne

- 1) W jaki sposób, biorąc pod uwagę cele rozporządzenia nr 805/2004, między innymi cel polegający na przyspieszeniu i uproszczeniu wykonywania

- orzeczeń państw członkowskich oraz skuteczną ochronę prawa do rzetelnego procesu, należy interpretować pojęcie „wyjątkowe okoliczności” użyte w art. 23 lit. c) rozporządzenia nr 805/2004? Jaki zakres uznania mają właściwe organy państwa członkowskiego wykonania w zakresie interpretacji pojęcia „wyjątkowe okoliczności”?
- 2) Czy okoliczności, takie jak w niniejszej sprawie, związane z postępowaniem sądowym w państwie wydania, które rozstrzyga kwestię uchylenia orzeczenia, na podstawie którego wydano europejski tytuł egzekucyjny, należy uznać za istotne przy rozstrzyganiu o zastosowaniu art. 23 lit. c) rozporządzenia nr 805/2004? Według jakich kryteriów należy oceniać postępowanie odwoławcze w państwie członkowskim wydania i jak kompleksowa powinna być ocena postępowania toczącego się w państwie członkowskim wydania, dokonywana przez właściwe organy państwa członkowskiego wykonania?
 - 3) Co jest przedmiotem oceny przy rozstrzyganiu o zastosowaniu pojęcia „wyjątkowe okoliczności” użytego w art. 23 rozporządzenia nr 805/2004: czy należy ocenić wpływ poszczególnych okoliczności sporu, gdy orzeczenie państwa wydania jest kwestionowane w państwie wydania, czy należy przeanalizować ewentualne korzyści lub szkody wynikające z zastosowania danego środka określonego w art. 23 rozporządzenia, czy też należy przeanalizować możliwości gospodarcze dłużnika w zakresie wykonania orzeczenia lub inne okoliczności?
 - 4) Czy na podstawie art. 23 rozporządzenia nr 805/2004 możliwe jest jednoczesne zastosowanie kilku środków określonych w tym artykule? W przypadku odpowiedzi twierdzącej na to pytanie: na jakich kryteriach powinny się opierać właściwe organy państwa wykonania przy podejmowaniu decyzji w przedmiocie zasadności i proporcjonalności zastosowania kilku z tych środków?
 - 5) Czy do orzeczenia państwa wydania w przedmiocie zawieszenia (lub pozbawienia) wykonalności należy stosować reżim prawny określony w art. 36 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych, czy też zastosowanie ma reżim prawny podobny do reżimu określonego w art. 44 ust. 2 tego rozporządzenia?

Przytoczone przepisy prawa Unii

Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2016, C 202, s. 389).

Artykuł 1, art. 5, art. 10 ust. 1, art. 20 ust. 1 i art. 23 rozporządzenia (WE) nr 805/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r.

w sprawie utworzenia Europejskiego Tytułu Egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych (Dz.U. 2004, L 143, s. 15; zwanego dalej „rozporządzeniem nr 805/2004”).

Artykuł 36 ust. 1 i art. 44 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2012, L 351, s. 1; zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1215/2012”).

Rozporządzenie Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1; zwane dalej „rozporządzeniem nr 44/2001”).

Przyczocone przepisy prawa krajowego

Artykuł 13 Lietuvos Respublikos civilinį procesą reglamentuojančių Europos Sąjungos ir tarptautinėseisės aktų įgyvendinimo įstatymas (ustawy Republiki Litewskiej o wdrażaniu unijnych i międzynarodowych środków prawnych regulujących postępowanie cywilne), zatytułowany „Europejski tytuł egzekucyjny”, stanowi w ust. 3:

3. *Orzeczenia, ugody zatwierdzone przez sąd oraz dokumenty urzędowe, w odniesieniu do których został wydany europejski tytuł egzekucyjny, są dokumentami nadającymi się do wykonania. Wykonuje się je zgodnie z zasadami określonymi w części VI kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej, o ile [rozporządzenie nr 805/2004] i niniejsza ustawa nie stanowią inaczej.*

Artykuł 18, zatytułowany „Zawieszenie lub ograniczenie wykonania orzeczeń” tej ustawy, stanowi w ust. 3:

3. *Decyzje, o których mowa w art. 23 ust. 1 lit. c) [rozporządzenia nr 805/2004], podejmuje komornik właściwy dla miejsca wykonania orzeczenia lub dokumentu urzędowego.*

Artykuł 625 Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas (kodeksu postępowania cywilnego Republiki Litewskiej, zwanego dalej „KPC”), zatytułowany „Odroczenie czynności egzekucyjnych, zawieszenie postępowania egzekucyjnego, zwrot tytułu wykonawczego”, stanowi w ust. 1:

1. *Komornik wykonujący tytuł wykonawczy może w drodze postanowienia, w trybie określonym w niniejszym kodeksie, z własnej inicjatywy lub na wniosek uczestników postępowania egzekucyjnego, odroczyć czynności egzekucyjne, zawiesić postępowanie egzekucyjne lub zwrócić tytuł wykonawczy stronie wnoszącej o przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego.*

Artykuł 626 KPC, zatytułowany „Obowiązkowe zawieszenie postępowania egzekucyjnego i obowiązkowe zawieszenie czynności egzekucyjnych”, stanowi:

1. *Komornik zobowiązany jest do zawieszenia postępowania egzekucyjnego w następujących przypadkach:*

(1) *w przypadku śmierci dłużnika lub strony wnoszącej o przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego, jak również w przypadku reorganizacji lub likwidacji osoby prawnej, która jest dłużnikiem lub stroną wnoszącą o przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego, jeżeli ze względu na stosunki prawne możliwe jest przejęcie praw i obowiązków;*

(2) *jeżeli dłużnik utracił zdolność do czynności prawnych;*

(3) *jeżeli wobec dłużnika wszczęto postępowanie upadłościowe lub restrukturyzacyjne. [...]*

(4) *jeżeli bank lub Centrinė kredito unija (litewska Centralna Unia Kredytowa) ogłosiły w stosunku do dłużnika ograniczenie działalności (moratorium);*

(5) *jeżeli komornik otrzymał ugodę zawartą między stroną wnoszącą o przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego a dłużnikiem;*

(6) *w przypadku przedłużenia terminu do wniesienia środka zaskarżenia, jeżeli podstawą do wydania tytułu wykonawczego było orzeczenie, od którego wniesiono środek zaskarżenia (z wyjątkiem orzeczeń natychmiast wykonalnych).*

[...]

Artykuł 627 KPC, zatytułowany „Prawo do zawieszenia postępowania egzekucyjnego lub odroczenia czynności egzekucyjnych”, stanowi:

Komornik może zawiesić postępowanie egzekucyjne w całości lub w części albo odroczyć czynności egzekucyjne w następujących przypadkach:

(1) *na pisemny wniosek strony wnoszącej o przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego;*

(2) *gdy dłużnik poważnie zachorował, o ile choroba nie jest przewlekła – po otrzymaniu dokumentu z instytucji medycznej;*

(3) *gdy dłużnik jest leczony w szpitalu;*

(4) *gdy ogłoszono poszukiwanie dłużnika (art. 620 niniejszego kodeksu);*

(5) *w przypadku postępowania eksmisyjnego, jeśli dłużnik lub członek jego rodziny zachorował, o ile choroba nie jest przewlekła – po otrzymaniu dokumentu z instytucji medycznej;*

(6) gdy sąd zażądał wszczęcia postępowania egzekucyjnego i uzyskał je;

(7) jeżeli zgodnie z przepisami Lietuvos Respublikos finansinio tvarumo įstatymas (ustawy Republiki Litewskiej o stabilności finansowej) dłużnik lub strona wnosząca o przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego są objęci działaniami mającymi na celu reorganizację podmiotu sektora finansowego.

Zwięzłe przedstawienie stanu faktycznego i przebiegu postępowania głównego

- 1 W postępowaniu egzekucyjnym komornik sądowy działający na Litwie wykonuje postanowienie Amtsgericht Hünfeld (sądu rejonowego w Hünfeld, Niemcy) z dnia 14 czerwca 2019 r., na podstawie którego wydano tytuł wykonawczy z dnia 24 października 2019 r. oraz zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego z dnia 2 grudnia 2019 r. w przedmiocie ściągnięcia od dłużnika, Arik Air Limited (skarżącego w pierwszej instancji), na rzecz strony wnoszącej o przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego, Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH (zainteresowanej strony i wnoszącej skargę kasacyjną), wierzytelności w wysokości 2 292 993,32 EUR.
- 2 Dłużnik, Arik Air Limited, wystąpił do Landgericht Frankfurt am Main (sądu krajowego we Frankfurcie nad Menem, Niemcy) o cofnięcie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego z dnia 2 grudnia 2019 r. oraz o umorzenie egzekucji. Podniósł on, że zaświadczenie zostało wydane niezgodnie z prawem, ponieważ dokumenty procesowe sądu rejonowego w Hünfeld nie zostały mu prawidłowo doręczone, co spowodowało przekroczenie terminu do wniesienia sprzeciwu. W postanowieniu z dnia 9 kwietnia 2020 r. sąd ten stwierdził, że wykonanie tytułu wykonawczego z dnia 24 października 2019 r. zostanie zawieszone, jeżeli Arik Air Limited wpłaci zabezpieczenie w wysokości 2 000 000 EUR. W przeciwnym razie wniosek o zawieszenie wykonania orzeczenia nie powinien zostać uwzględniony, ponieważ dłużnik nie wykazał, że tytuł wykonawczy został wydany niezgodnie z prawem.
- 3 Dłużnik, Arik Air Limited, wniósł do komornika o zawieszenie postępowania egzekucyjnego w Republice Litewskiej do czasu wydania przez sąd w Niemczech ostatecznego orzeczenia w sprawie wniosków dłużnika o cofnięcie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego i umorzenie egzekucji. Obecnie sprawa cywilna toczy się przed sądami niemieckimi w trybie odwoławczym.
- 4 Komornik odmówił zawieszenia postępowania egzekucyjnego, powołując się na okoliczność, że art. 626 i 627 KPC nie przewidują proceduralnej możliwości zawieszenia wykonania prawomocnego orzeczenia na tej podstawie, że przed sądem państwa wydania zostały złożone wnioski o cofnięcie zaświadczenia.
- 5 Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2020 r. Kauno apylinkės teismas (sąd rejonowy w Kownie, Litwa), do którego wniesiono skargę w związku z tą odmową, nie uwzględnił skargi. Sąd ten stwierdził, że wniosek dłużnika został już

rozpatrzony przez sąd państwa wydania w postanowieniu z dnia 9 kwietnia 2020 r., w związku z czym nie ma podstaw do jego rozpatrzenia.

- 6 Postanowieniem z dnia 25 września 2020 r. Kauno apygardos teismas (sąd okręgowy w Kownie), działając jako sąd apelacyjny, uchylił postanowienie sądu pierwszej instancji, uwzględnił skargę wniesioną przez Arik Air Limited oraz nakazał zawieszenie postępowania egzekucyjnego do czasu pełnego zbadania żądań skarżącego w prawomocnym wyroku właściwego sądu niemieckiego. Sąd apelacyjny stwierdził, że z uwagi na nieproporcjonalnie dużą szkodę, jaka może powstać w postępowaniu egzekucyjnym, wniosek dotyczący zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego do sądu państwa, w którym zostało ono wydane, stanowi wystarczającą podstawę do zawieszenia postępowania egzekucyjnego. Uznając, że w aktach sprawy brak jest jakiegokolwiek potwierdzenia, iż zabezpieczenie określone w postanowieniu sądu krajowego we Frankfurcie nad Menem z dnia 9 kwietnia 2020 r. zostało uiszczzone, sąd apelacyjny, odmiennie niż sąd pierwszej instancji, stwierdził, że nie ma podstaw do uznania, że kwestia zawieszenia czynności egzekucyjnych w postępowaniu egzekucyjnym została zbadana przez sąd państwa wydania.
- 7 W dniu 16 grudnia 2020 r. zainteresowana strona, Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH, wniosła do Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (sądu najwyższego Litwy) skargę kasacyjną.

Główne argumenty stron w postępowaniu głównym

- 8 Arik Air Limited podnosi, że okoliczność, iż dłużnik zakwestionował orzeczenie, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, lub złożył wniosek o sprostowanie lub cofnięcie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, jest wystarczająca, aby właściwy komornik lub sąd państwa wykonania mógł zastosować środki przewidziane w art. 23 rozporządzenia nr 805/2004. Ponadto jeżeli dłużnik kwestionuje orzeczenie w państwie wydania na tej podstawie, że nie został należycie poinformowany o postępowaniu sądowym, należy przyjąć, że zachodzą wyjątkowe okoliczności w rozumieniu art. 23 lit. c) rozporządzenia nr 805/2004.
- 9 Zainteresowana strona, Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH, twierdzi, że skargi złożone przez dłużnika przed sądami niemieckimi nie mają znaczenia dla wykonalności wyroku sądu rejonowego w Hünfeld, potwierdzonej przez europejski tytuł egzekucyjny, oraz że dłużnik jedynie przedłuża postępowanie sądowe. Ponadto interpretacja pojęcia wyjątkowych okoliczności, o których mowa w art. 23 lit. c) rozporządzenia nr 805/2004, jest prawnie nieistotna, ponieważ ich występowanie lub brak jest kwestią dotyczącą stanu faktycznego, a nie kwestią wykładni prawa.

Zwięzłe uzasadnienie wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

- 10 Sąd odsyłający zwraca uwagę przede wszystkim na motywy 8, 9 i 20 rozporządzenia nr 805/2004 oraz na cel rozporządzenia określony w art. 1, którym jest utworzenie europejskiego tytułu egzekucyjnego dla roszczeń bezspornych, aby umożliwić, poprzez ustanowienie minimalnych standardów, swobodny przepływ orzeczeń, ugód sądowych oraz dokumentów urzędowych na obszarze wszystkich państw członkowskich, bez potrzeby wszczynania jakichkolwiek postępowań pośrednich w państwie członkowskim wykonania przed uznaniem i wykonaniem.
- 11 W porównaniu z rozporządzeniem nr 44/2001, które realizowało ten cel poprzez ustanowienie procedury exequatur, rozporządzenie nr 805/2004 ustanawia alternatywną metodę wykonania orzeczenia wydanego w innym państwie członkowskim, zgodnie z którą orzeczeniom w sprawach dotyczących roszczeń bezspornych może zostać nadane zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego. Rozporządzenie to rozdziela zatem jurysdykcję między sądy państwa wydania i sądy państwa wykonania. To sąd państwa wydania musi upewnić się, czy spełnione są określone przesłanki ustanowione w rozporządzeniu, w tym minimalne wymogi proceduralne mające na celu ochronę m.in. praw zagwarantowanych w art. 47 Karty, natomiast kompetencja do stosowania przesłanek określonych w art. 23 rozporządzenia nr 805/2004 należy do organów państwa wykonania.
- 12 Ponadto zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości postępowanie w przedmiocie opatrzenia orzeczenia sądowego zaświadczeniem europejskiego tytułu egzekucyjnego z funkcjonalnego punktu widzenia nie jest postępowaniem odrębnym od wcześniejszego postępowania sądowego, lecz stanowi ostatni jego etap konieczny do zapewnienia jego pełnej skuteczności, pozwalając wierzycielowi na podjęcie kroków w celu odzyskania wierzytelności (wyrok Trybunału z dnia 16 czerwca 2016, *Pebros Servizi*, C-511/14, pkt 29). Dlatego też właściwa procedura wykonania europejskiego tytułu egzekucyjnego jest bezpośrednio związana z zapewnieniem skutecznego prawa do ochrony sądowej.
- 13 Sąd odsyłający dąży do ustalenia związku między postępowaniem sądowym toczącym się w państwie członkowskim wydania, w którym wydano europejski tytuł egzekucyjny, i dotyczącym orzeczenia, na podstawie którego wydano europejski tytuł egzekucyjny, a postępowaniem egzekucyjnym w państwie członkowskim, w którym podjęto czynności egzekucyjne na podstawie europejskiego tytułu egzekucyjnego. Sąd odsyłający zauważa, że nie istnieje orzecznictwo Trybunału w tym zakresie.
- 14 Sąd odsyłający wskazuje, że art. 23 rozporządzenia nr 805/2004 nie był przedmiotem wykładni w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości. Zastosowanie środków przewidzianych w art. 23 rozporządzenia nr 805/2004 w przypadku zaskarżenia orzeczenia w państwie wydania jest istotne dla niniejszej sprawy.

- 15 Użyty w art. 23 rozporządzenia nr 805/2004 czasownik „może” wskazuje, że przepis ten przewiduje pewien zakres uznania właściwego sądu lub organu (komornika), a nie obowiązek zastosowania lub niezastosowania danego środka. Istotne jest zatem ustalenie zakresu tego uznania oraz określenie kryteriów, na podstawie których sąd lub komornik powinien decydować o zastosowaniu tych środków, z uwzględnieniem celów rozporządzenia nr 805/2004 oraz zagwarantowania skutecznego prawa do rzetelnego procesu sądowego.
- 16 Z akt sprawy wynika, że przed sądami państwa wydania toczą się postępowania w przedmiocie zaskarżenia orzeczenia, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, oraz że strony nie zgadzają się co do istoty, celowości i perspektyw rozstrzygnięcia postępowań sądowych toczących się w państwie wydania. Sąd odsyłający zauważa, że konieczność przeanalizowania przepisów prawnych innego państwa członkowskiego dotyczących zaskarżania orzeczeń, przy uwzględnieniu różnic między systemami prawnymi i różnic językowych, może wiązać się z nadmiernym nakładem środków i nie zawsze da się to pogodzić z celem, jakim jest szybkie wykonanie orzeczenia innego państwa członkowskiego. Istotne jest zatem ustalenie sposobu pogodzenia tych wartości oraz zakresu oceny, którą powinny przeprowadzić właściwe organy państwa członkowskiego wykonania.
- 17 Z brzmienia rozporządzenia nr 805/2004 jasno wynika, że ograniczenie postępowania egzekucyjnego do środków zabezpieczających oraz uzależnienie wykonania od spełnienia określonego warunku wymaga zakwestionowania orzeczenia lub złożenia wniosku o sprostowanie lub cofnięcie zaświadczenia europejskiego tytułu egzekucyjnego, natomiast zawieszenie postępowania egzekucyjnego wymaga dodatkowo „wyjątkowych okoliczności”.
- 18 Z jednej strony użycie w art. 23 rozporządzenia nr 805/2004 wyrazów „zakwestionował” i „w tym” oznacza, że przepis ten obejmuje wszystkie środki odwoławcze w państwie wydania, w związku z czym na podstawie dokumentów przedłożonych przez strony w niniejszej sprawie wydaje się, że przesłanka ta jest spełniona. Z drugiej strony w świetle sformułowań użytych w art. 23 rozporządzenia nr 805/2004 wydaje się, że sam fakt, iż orzeczenie, któremu nadano zaświadczenie europejskiego tytułu egzekucyjnego, jest właśnie przedmiotem zaskarżenia w państwie wydania, nie wystarczy do zawieszenia postępowania egzekucyjnego, podczas gdy wyrażenie „wyjątkowe okoliczności” zakłada, że muszą istnieć pewne okoliczności, które nie są typowe dla zwykłych sytuacji. W związku z tym znaczenie wyrażenia „wyjątkowe okoliczności” w przypadku odwołania od orzeczenia państwa wydania nie jest całkowicie jasne, a w niniejszej sprawie ważne jest, aby sąd odsyłający zapewnił jednolitą wykładnię tego wyrażenia użytego w art. 23 lit. c) rozporządzenia w państwach członkowskich.
- 19 Przede wszystkim, po pierwsze, przydatne dla sądu odsyłającego byłoby uzyskanie wskazówek dotyczących oceny „wyjątkowych okoliczności”, w tym przedmiotu oceny, czyli tego, czy jej przedmiot stanowią ewentualne perspektywy

co do wyniku postępowania toczącego się w państwie wydania, potencjalne korzyści i szkody wynikające z wnioskowanego środka oraz inne istotne okoliczności. Po drugie, w świetle celów rozporządzenia nr 805/2004 oraz konieczności pogodzenia praw i uzasadnionych interesów strony wnoszącej o przeprowadzenie postępowania egzekucyjnego i dłużnika, należy również ocenić, jaki powinien być zakres oceny środka zaskarżenia przeprowadzanej przez sąd państwa wykonania w celu stwierdzenia istnienia „wyjątkowych okoliczności”, oraz ustalić, w jaki sposób powinno się rozłożyć ciężar dowodu.

- 20 Rozstrzygając o zastosowaniu środków przewidzianych w art. 23 rozporządzenia nr 805/2004, sąd odsyłający zastanawia się również, czy w danym przypadku można zastosować tylko jeden z tych środków, czy też kilka z nich łącznie. Zgodnie z prawem Republiki Litewskiej, możliwe jest jednoczesne zajęcie majątku i zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Analizując brzmienie art. 23 rozporządzenia nr 805/2004 i porównując je z brzmieniem art. 44 rozporządzenia nr 1215/2012, należy zauważyć, że w rozporządzeniu nr 805/2004 wszystkie trzy środki oddzielone są spójnikiem „lub”, podczas gdy spójnik „lub” oddziela jedynie lit. b) i c) art. 44 ust. 1 rozporządzenia nr 1215/2012.
- 21 Wydaje się, że prawodawca dążył do ustanowienia w rozporządzeniu nr 805/2004 zasady, że w danym momencie można zastosować tylko jeden środek. W związku z tym jeżeli komornik zastosował zajęcie majątku (lub „środek zabezpieczający” w rozumieniu rozporządzenia), nie można jednocześnie zastosować innego środka. Ze sformułowania „na wniosek dłużnika” wynika, że środki nie mogą być stosowane z inicjatywy sądu lub komornika. Uwzględniając różnice między prawem Unii a prawem krajowym, sąd odsyłający musi wyjaśnić związek między poszczególnymi środkami przewidzianymi w art. 23 rozporządzenia.
- 22 Wreszcie należy zauważyć, że w przeciwieństwie do rozporządzenia nr 1215/2012, a konkretnie jego art. 44 ust. 2, rozporządzenie nr 805/2004 nie reguluje wprost kwestii zawieszenia postępowania egzekucyjnego w przypadku, gdy wykonalność orzeczenia jest zawieszona w państwie członkowskim wydania. Rozporządzenie nr 805/2004 nie określa, czy w przypadku zawieszenia wykonalności orzeczenia w państwie wydania wykonanie tego orzeczenia w innym państwie członkowskim powinno zostać automatycznie zawieszone, czy też w tym zakresie wymagana jest decyzja właściwego organu państwa wykonania. Innymi słowy, nie jest jasne, czy reżim prawny ustanowiony w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1215/2012 ma zastosowanie do orzeczenia o zawieszeniu wykonalności.
- 23 Orzeczenie o zawieszeniu wykonalności wpływa na prawa i obowiązki stron. Gdyby zastosować ogólną zasadę określoną w art. 36 ust. 1 rozporządzenia nr 1215/2012, takie orzeczenia mogłyby co do zasady przepływać bez żadnej szczególnej procedury. Decyzja prawodawcy o wyodrębnieniu takich orzeczeń w osobnym przepisie wskazuje jednak, że zawieszenie w państwie wykonania musi nastąpić w wyniku aktywnych działań właściwych organów tego państwa. W związku z tym Trybunał jest zapytywany, czy ta logika prawna ma znaczenie

dla stosowania art. 23 rozporządzenia nr 805/2004, czy też należy zastosować mechanizm podobny do mechanizmu ustanowionego w art. 44 ust. 2 rozporządzenia nr 1215/2012.

DOKUMENT ROBOCZY